

Potpisani ugovori o saradnji

U protekla dva meseca potpisani su ugovori o saradnji Zdravstvenog centra Valjevo sa univerzitetskim kliničkim centrima u Mariboru i Tuzli.

Ugovor o saradnji naše ustanove i UKC Tuzla su 14. juna potpisali direktori ovih ustanova, prim. dr Ilija Tripković i prof. dr Elmir Čičkušić. Saradnja će se odnositi na razmenu iskustava i zajednički rad na poboljšanju kvaliteta pružanja usluga pacijentima, kroz primenu savremenih dijagnostičkih i terapijskih metoda, kao i stručno usavršavanje, naučno-istraživački rad, učešće u projektima. Prvi koraci u saradnji odnose se na implementaciju radiološkog softvera koji je naša ustanova dobila iz projekta „Razvoj zdravstva Srbije-dodatno finansiranje“, a koji UKC Tuzla koristi već nekoliko godina. Prim. dr Ilija Tripković i prim. dr Gregor Pivec, direktor UKC Maribor su ugovor o saradnji potpisali 18. jula. Tog dana je potpisan jedan opšti ugovor o saradnji, ali i jedan posebni koji se odnosi na saradnju sa odeljenjem za vantelesnu oplodnju.

Opširnije na stranama 2 i 3

Jubilarni broj „Zdravstvenika“

Naš „Zdravstvenik“ broji već pedeseto izdanje. Međutim, informativna delatnost u valjevskom zdravstvu je zapravo započeta pre više decenija. Prvi bolnički list zvao se „Bilten“ i izlazio je desetak godina. Posle duže pauze, 1978. pokrenut je „Glasnik“, koji objavljivan 14 godina, a uređivala ga je Jasmina Palić, profesor književnosti. Novine je 2004. godine ponovo pokrenula Marijana Andrić, tadašnji PR koordinator ustanove. Uređivanje „Infostrane“ potom preuzima PR agencija „Pristup“. Vremenom se „Infostrana“ proširivala, pa je sledio i konkurs za novo ime. Tako smo dobili „Zdravstvenik“, kome je kumovala novinarka nedeljnika „Napred“ Slavica Sabo-Tripković i to ime nosi od 25. broja. U skladu sa savremenim načinima komunikacije i „Zdravstvenik“ se menjao, zapravo, dobio je elektronsku formu, tako da sada stiže na brojne adrese, a na naslovnoj strani našeg sajta dostupan je posetiocima širom Srbije i sveta. Tehničku pripremu našeg lista radi Nikola Petrović iz IT centra.

„Zdravstvenik“ predstavlja bilten dvomesečnih dešavanja u našoj ustanovi. Objavljuju se izveštaji o događajima, važnim posetama, intervjui, nove vesti i aktuelnosti iz zdravstvenog sistema, vesti iz ustanove, tekstovi o stručnim usavršavanjima, edukacijama, kao i različite zanimljivosti iz svih službi, medicinskih i nemedicinskih. Naš bilten je otvoren i za sve koji žele da objave neko svoje zapažanje ili priču koju bi podelili sa drugima, ali i za pisma naših korisnika.

Ipak, prelistavanjem arhiviranih biltena nameće se zaključak da „Zdravstvenik“ zapravo predstavlja pisani trag o istoriji naše ustanove i razvoju valjevskog zdravstva. Zato je i odgovornost u uređivanju ovog biltena velika, a podrška svakog zaposlenog u ispisivanju novih stranica dragocena.

U ovom broju:

Radna poseta
strana 2

Poseta kolega sa neurohirurgije
strana 4

Razgovor sa predsednikom UO
strana 5

Lečenje srca
strana 8

Rad sa svetskim umeticama
strana 10

Saradnja sa UKC Tuzla

Prof. dr. Elmir Čičkušić i prim. dr. Ilija Tripković

Ja sam izuzetno počastvovan što sam domaćin dragim prijateljima i kolegama iz Univerzitetskog kliničkog centra Tuzla i što sam imao čast da u ime Zdravstvenog centra potpišem ugovor o poslovnoj saradnji sa jednom institucijom koja se nalazi na samo 130 kilometara od Valjeva, a koja je tako značajna u medicini ne samo ove regije, nego možemo reći i evropskoj i svetskoj medicini, gde možemo mnoge stvari naučiti, razmeniti iskustva i unaprediti, kako naša znanja, tako i kvalitet zdravstvene zaštite građana Kolubarskog okruga, zapadne Srbije, odnosno, građana tuzlanskog Kantona. Uradili smo prvi korak, ostali nam slede, a naš dokaz ćemo pokazati već tokom implementacije jednog od projekata Ministarstva zdravlja, to je unapređenje informacionog sistema u radiološkoj službi u okviru projekta „Razvoj zdravstva Srbije-dodatno finansiranje“, finansiranog iz kredita Svetske banke, a iskustva ćemo koristiti iz UKC Tuzla, koji jeste lider u ovoj oblasti u ovom delu Evrope. Mislim da će to biti zadatak i izazov za sve nas u narednom periodu da mnogo kvalitetnije i bolje radimo, a veru za to vidim u tome zato što naše države stoje iza toga, jer su naša ministarstva zdravlja već ranije potpisala memorandum o unapređenju saradnje iz oblasti zdravstva i mi smo jedan

od dokaza da ta saradnja postoji i da se unapređuje – kazao je prim. dr Ilija Tripković, nakon potpisivanja ugovora o saradnji naše ustanove i Univerzitetskog kliničkog centra Tuzla.

Zadovoljstvo ostvarenom saradnjom iskazao je i prof. dr Elmir Čičkušić, koji je prilikom obraćanja novinarima rekao:

- Na sastanku koji smo imali početkom marta u Tuzli, a i sada smo ponovo videli da delimo mnogo zajedničkih okolnosti, mnogo istih ideja i ambicioznih planova, kako bismo na najbolji način uspeali da organizujemo naše ustanove, edukujemo kadrove, i na taj način omogućimo našim korisnicima najbolju moguću zdravstvenu negu. Univerzitetski klinički centar Tuzla je kao ustanova istinski otvorena, jedan od strateških ciljeva naše ustanove jeste regionalna saradnja sa drugim ustanovama i institucijama i mislim da će ovo biti jedan od dragulja u nizu naših saradnji, jer oblasti kao što su informacione tehnologije, organizacija, poboljšanje kvaliteta, sve stručne discipline koje su za nas interesantne su zaista oblasti u kojima ćemo, siguran sam, imati dobre rezultate. Stojimo otvoreni za saradnju u svakom vidu, za razmenu naših zaposlenih, učešće u zajedničkim stručnim i naučnim projektima, jer se zajednički moramo nametnuti u onim delovima, prema onim fondovima koji podržavaju takvu saradnju.

Uz prof. dr Elmira Čičkušića, gosti valjevske Bolnice iz UKC Tuzla bili su mr.med.sci.dr Nešad Hotić, medicinski direktor, mr.ecc.sci. Maida Nuhčić, direktor Sektora za organizaciju i poboljšanje kvaliteta, doc.dr.med.sci. Haris Huseinagić, direktor Klinike za radiologiju i nuklearnu medicinu, mr.sci.dr Jasminka Mustedanagić, direktor Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku, prim.dr Slavica Mott-Divković, direktor Poliklinike za transfuziologiju, doc.dr Nijaz Tihčić, šef Zavoda za mikrobiologiju, mr.sci. Nihad Mešanović, direktor Sektora za informacione tehnologije i dipl. med. tehničar Mirza Jahić, glavni medicinski tehničar te ustanove. Tog dana su održani radni sastanci, na kojima se konkretnije razgovaralo o daljoj saradnji u različitim oblastima, u prisustvu predstavnica Ministarstva zdravlja Republike Srbije za oblasti informacionih tehnologija i implementacije kliničkih puteva dr Olivere Jovanović i Nade Teodosijević, kao i dr Snežane Manić, direktorke Agencije za akreditaciju zdravstvenih ustanova Srbije i dr Branke Miholjčić, načelnice sanitarne inspekcije Kolubarskog okruga.

Radna poseta

U radnoj poseti našoj bolnici bio je gospodin Nabuo Sakiura, predstavnik Japanske agencije za međunarodnu saradnju – JICA, kancelarije u Beogradu, zajedno sa predstavnicima Odseka za evropske integracije i međunarodnu saradnju Ministarstva zdravlja Republike Srbije, dr Danijelom Urošević, koja je šef tog Odseka i diplomiranim ekonomistom Aleksandrom Rankovićem.

- Završen je projekat japanske Vlade, koji se odnosi na donaciju ukupno 32 aparata za mamografiju, od kojih su dva digitalna i dobili su ih centri u Valjevu i Kraljevu. Svrha ove posete je obilazak nekih od centara, analiza stanja na terenu, uz preporuke za prevazilaženje nekih problema u budućnosti. Veoma je bitno naglasiti da je u toku i projekat Evropske unije, koji nam takode pomaže u uvedenju skining programa u naš zdravstveni sistem. Od 1. januara 2013. godine počće sa radom Uprava za skining, a sada praktično pripremamo teren da taj skining i zaživi sledeće

godine – kaže dr Danijela Urošević i ističe izuzetno zadovoljstvo Vlade Japana, kada je u pitanju realizacija ovog projekta, ali i spremnost za dalju saradnju, pre svega u smislu tehničke podrške i organizacije skininga.

Nakon razgovora sa predstavnicima rukovodstva naše ustanove, Službe radiologije, IT centra i Tehničke službe, gospodin Nabuo Sakiura je obišao radiološku Službu i prostor u kome je smešten digitalni mamograf. Tom prilikom je iskazao izuzetno pozitivne utiske, posebno zbog prijatno uredenog prostora za pregled, sa motivima Japana, uz zadovoljstvo dosadašnjim radom i održavanjem opreme.

U proteklih godinu dana je obavljena edukacija osoblja, a radiolog dr Ivana Kostadinović je imala priliku da boravi u Japanu u organizaciji JICA. Na digitalnom mamografu je do sada obavljeno oko 2200 pregleda. Od marta ove godine u valjevskoj bolnici se radi i magnetna rezonanca dojke. Kako je istaknuto, u ovoj ustanovi se teži formiranju mamografske jedinice, odnosno, odseka za dojknu. Radiolog dr Nadežda Sajić je pojasnila da bi to podrazumevalo neinvazivnu dijagnostiku, mamografski, ultrazvučni i pregled dojke magnetnom rezonancom, koji su neophodni u cilju pravilne dijagnoze promena i ne isključuju jedan drugu, a indikovani su u zavisnosti od strukture dojke i dobne skupine, kao i delimično invazivnu dijagnostiku, koja bi podrazumevala komfornu biopsiju promena uz ultrazvuk, sa što manje traume za ženu, odnosno, što kraći i bezbolniji put do pravilne dijagnostike, uz neizostavnu patohistologiju, a u zavisnosti od nalaza terapiju i lečenje.

Saradnja Valjeva i Maribora

Osaradnji Valjeva i Maribora govorilo se prilikom posete prim. dr Gregora Piveca, direktora UKC Maribor, našoj ustanovi. Na sastanku sa rukovodstvom i kolegijumom načelnika dr Pivec je govorio i o zdravstvenom sistemu Slovenije, uz predstavljanje svoje ustanove. To je bila njegova prva poseta Valjevu, a uoči dolaska u bolnicu, našeg gosta je primio i gradonačelnik Stanko Terzić. Ugovor o saradnji potpisan je u prisustvu novinara.

- Meni je veliko zadovoljstvo što smo dobili poverenje da potpišemo opšti ugovor o saradnji sa UKC Maribor, a posebno što smo potpisali i jedan specifični ugovor koji se odnosi na saradnju sa jednim od odeljenja, koje možemo reći da je evropsko, a to je odeljenje za vantelesnu oplodnju i sa, nadam se podrškom, da ćemo i mi do kraja godine uspeti da uvedemo još jednu novu metodu u Zdravstveni centar Valjevo i zapadnu Srbiju, uz pomoć kolega i uprave UKC Maribor. Zbog toga se iskreno zahvaljujem primariusu Gregoru Pivecu koji je našao vreme da u periodu letnjih odmora dođe u Valjevo, da nam ovim ugovorom koji smo potpisali da podršku, a mi ćemo dalje kroz procedure krenuti da obezbedimo sve preduslove da na tom nivou i naša ustanova funkcioniše poput Maribora – rekao je prim. dr Ilija Tripković, direktor ZC Valjevo, i dodao da ova saradnja na prvom mestu podrazumeva nastavak edukacije naših stručnjaka u UKC Maribor u oblasti vantelesne oplodnje.

- Hvala za poverenje da dodemo kod vas, mi ćemo se potruditi da ta saradnja bude dobra, da koliko znamo i možemo pomognemo u tom projektu. Ja mislim da je taj projekat vrlo važan za zapadnu Srbiju, problema sa sterilitetom u svetu ima sve više, tako da je to zapravo jedan normalan razvoj zdravstvenog sistema u ovom delu Srbije. Pored toga smo razgovarali i o mogućim saradnjama i na drugim područjima, tako da dajemo podršku svim ambicijama i zalaganju za razvoj zdravstva u Valjevu i široj okolini - kazao je prim. dr Gregor Pivec nakon potpisivanja ugovora o saradnji.

Prilikom obraćanja novinarima, dr Ilija Tripković je naglasio da je prim. dr Gregor Pivec jedan od najvećih stručnjaka za zdravstveni sistem, ne samo Slovenije, nego i ovog dela Evrope, a bolnica u Mariboru je u poslednje vreme, vreme njegovog rukovodstva, od jedne opšte bolnice izrasla u Univerzitetski klinički centar. To je bio i povod da za naš sajt i bilten sa gostom razgovaramo i pitamo ga, kako o uspostavljenju saradnji, tako i o aktuelnostima i funkcionisanju UKC Maribor.

- Klinički centar Maribor je druga najveća zdravstvena institucija u Sloveniji, ima oko 3000 zaposlenih, od kojih je 480 lekara i oko 1600 medicinskih sestara i ostalo osoblje. Inače je to centar koji

Prim. dr Gregor Pivec u obilasku bolnice

pruža sve usluge u zdravstvu koje su danas aktuelne, osim transplantacije. Mi smo eksplantacioni centar za potrebe centra za transplantaciju u Ljubljani, a uključeni smo u „Eurotransplant“. Što se tiče edukacije povezani smo sa medicinskim fakultetima, najpre u Mariboru, pa i ostalima u okolini i šire. Deo edukacije mladih lekara i medicinskih sestara, pogotovo praktični, obavlja se u našem Kliničkom centru. Tesno smo povezani i sa zdravstvenim fakultetom u Mariboru gde se usavršavaju diplomirane medicinske sestre i svim ostalim zdravstvenim srednjim školama – kaže prim. dr Gregor Pivec, koji je i predavač istorije medicine na Medicinskom fakultetu, kako je rekao, pored hirurgije se celog života bavio istorijom, pa je i napisao udžbenik za studente medicine, pod nazivom „Istorija medicine 20. veka“.

Dr Pivec ističe da je jako zadovoljan zbog ostvarene saradnje sa Valjevom:

- Jako sam zadovoljan saradnjom, posebno zbog toga što vidim da su ovdje velike ambicije, po stručnom usavršavanju i razvoju Zdravstvenog centra, koji se, po mom mišljenju u ovom delu Srbije razvija u kvalitetan centar koji će isto tako imati široku paletu zdravstvenih usluga. Što se tiče same bolnice, čini mi se da je to lepa bolnica, dobro vođena i stručno pripremljena, tako da se radujemo saradnji, u početku će to biti na području vantelesne oplodnje, a nadam se i na drugim područjima, posebno tamo gde imamo iskustva. Kada je u pitanju zdravstveni sistem Srbije, pretpostavljam, pošto

smo svi izašli iz bivše SFR Jugoslavije, da nam se zdravstveni sistemi mogu upoređivati. Ono u čemu je Slovenija možda dalje jeste Evropska unija, gde smo dobili neke smernice koje smo morali uvesti u svoje zakonodavstvo i sistem, a nadam se da će i Srbija ući u Evropsku uniju, da ćemo opet biti zajedno i tada će Srbija biti na redu da uvodi te promene.

Kako je i pred novinarima, predstavljajući našeg gosta, dr Ilija Tripković rekao, jako je značajno to što je UKC Maribor jedan od glavnih pokretača Maribora, zadržavanja mladih i dovođenja stručnjaka iz cele Slovenije. Pošto su i Valjevci jako privrženi svom gradu, prim. dr Gregora Piveca smo pitali i za utiske o Valjevu, na šta je odgovorio:

- Prvi put sam u Valjevu. Srbiju znam dobro, osamdesete sam živeo u Beogradu, bio sam pitomac škole rezervnih sanitetskih oficira. Naravno, saradujemo i sa drugim institucijama u Srbiji. A Valjevo je jako lep grad. Imao sam priliku da prošetam, pogledam muzej, obidem stari deo, ovo je jako lep grad koji ima srpsku dušu i tradiciju...

Potpisivanje ugovora

Poseta kolega sa Klinike za neurohirurgiju

Zdravstveni centar su polovinom jula posetile kolege sa Klinike za neurohirurgiju Kliničkog centra Srbije. Na sastanku sa rukovodstvom naše ustanove i predstavnicima nekoliko službi razgovaralo se o unapređenju saradnje. U poseti Valjevu bili su prof. dr Miroslav Samardžić, doc. dr Lukas Rasulić i Dragan Tanasković, stručnjak u oblasti informacionih tehnologija. Ovaj susret bila je i prilika da za naš sajt i bilten razgovaramo sa prof. dr Miroslavom Samardžićem, koji je inače savetnik direktora Klinike za neurohirurgiju, na kojoj se zbrinjavaju pacijenti iz cele Srbije.

- Na našoj Klinici se na hospitalno lečenje godišnje javi od 4 do 5 hiljada pacijenata, ambulantnih pregleda ima oko 14 000, ne računajući neurotraumu, ono što se radi u Urgentnom centru i gde ih ima još i više. Znači, od tih 4-5 hiljada se operiše oko 2,5 hiljada pacijenata, a najčešće su to cerebrovaskularna oboljenja, znači aneurizme krvnih sudova mozga, arteriovenske malformacije, tumori mozga, benigni i maligni, kojih ima između 400 i 500, degenerativna oboljenja kičme, prevashodno diskus hernije u lumbalnom delu, a sada se radi i vratni deo, povrede nerava, kongenitalne anomalije kod dece, s tim što ih sada ima znatno manje nego ranije – kaže profesor Samardžić i naglašava da je nekih oboljenja koja se leče više, jer je danas bolja dijagnostika.

- Sofisticirana dijagnostika je dostupnija nego ranije. Problem je jedino što se zbog te sofisticirane dijagnostike ponešto preskače što bi po redosledu trebalo uraditi, npr. ako nekoga bole leđa odmah se upućuje na magnetnu rezonancu, a prvo treba uraditi rentgenski snimak kičme, itd. Ali, u principu je bolja dijagnostika i dovela do toga da je veći broj pacijenata.

- Jako je važna dobra saradnja sa ustanovama koje nam upućuju pacijente, jer je naša Klinika dosta opterećena. Zato treba da budemo tačno informisani šta je moguće negde uraditi, jer nam često dode pacijent iz centra gde postoje sofisticirani aparati bez ijednog snimka, a to bi nama jako olakšalo rad. Kada je u pitanju Zdravstveni centar Valjevo, mi smo jako zadovoljni saradnjom, zato smo i došli da bismo tu saradnju unapredili – rekao je prof. dr Miroslav Samardžić.

On smatra da će savremene informacione tehnologije takođe olakšati rad, jer će snimci biti dostupni „na daljinu“, tako da će to

Prof. dr Miroslav Samardžić

omogućavati dobru konsultaciju i procenu koje pacijente treba slati u ustanovu višeg nivoa, a i pacijentima će biti lakše, dok će pored dragocenog vremena, biti značajne i ekonomske uštede. Govoreći o srpskoj neurohirurgiji prof. dr Miroslav Samardžić kaže:

- Mi uopšte u medicini pričamo da smo na nivou Evrope i sveta, ali nije to tačno. Problem je naravno finansijski, problem je opreme, jer je teško pratiti, nova oprema se stalno pojavljuje. Možda su naši ljudi talentovani, što je tačno, ali oni moraju da prate tu tehnologiju. Pa kako onda može i biti na nivou Evrope kada nikada nije video taj aparat koji se koristi, jer medicina je, hirurija, posebno neurohirurgija, došla do određenog nivoa što se tiče hirurške veštine, sada ulazi sofisticirana tehnologija koja će dalje da rešava probleme, a za to čovek mora da bude upućen, da odlazi tamo, a naši lekari u inostranstvo teško odlaze.

Implementacija radiološkog softvera

U toku je implementacija novog radiološkog softvera i opreme firme Agfa, koji je Zdravstveni centar Valjevo dobio iz projekta Ministarstva zdravlja „Razvoj zdravlja Srbije-dodatno finansiranje“, finansiranog iz kredita Svetske banke. Marija Obućina i Damjan Cvetković iz IT centra kažu da je instalirana sva oprema koja je stigla kroz projekat. To su tri digitajzera za klasične rendgen aparate, koji služe da digitalizuju snimke, tako da se mogu slati i skladištiti na PACS server. Instalirano je i pet radnih stanica za radiologe, od kojih je jedna za mamograf, a četiri za ostale modalitete. Instaliran je PACS server na kome se skladište snimci svih modaliteta, od klasičnih rendgen snimaka, preko snimaka sa magnetne rezonance, skenera, sireskopa, mamografa, do snimaka iz angiografije. Svi uređaji šalju snimke na PACS server, sa koga se ti snimci preuzimaju da bi se radio njihov opis. Obavljena je osnovna obuka radiologa za korišćenje programa za pregledanje snimaka.

Prednost ovakvog sistema je u tome što će u jednoj arhivi biti smešteni svi snimci jednog pacijenta, tako da će lekari moći da prate promene u nalazu, objasnili su Marija Obućina i Damjan Cvetković. Često se dešava da pacijenti izgube ili oštete neki svoj raniji snimak, ili ga ne ponese, pa će ovakva arhiva biti od velikog značaja u tom smislu. Svi pregledi će od sada biti arhivirani na PACS serveru. Takođe, kažu da će jedna od prednosti biti i smanjeno filmovanje, jer su filmovi jako skupi, pa će se pacijentima uglavnom izdavati snimci na CD-u.

Skladištenje snimaka u digitalnoj formi je neuporedivo funkcionalnije u odnosu na klasični način, a sve prednosti jednog ovakvog radiološkog softvera već nekoliko godina primenjuju kolege u Univerzitetском kliničkom centru Tuzla, sa kojim naša ustanova od nedavno ima potpisan ugovor o saradnji, koja, pored ostalog, podrazumeva i saradnju u ovoj oblasti.

Razgovor sa predsednikom Upravnog odbora O radu naše ustanove

Upravni odbor Zdravstvenog centra Valjevo je najviši organ upravljanja ove ustanove, koji donosi niz odluka, koje se redovno objavljuju i na našem sajtu. Sa predsednikom Upravnog odbora Aleksandrom Krstićem smo razgovarali o samom radu tog tela i aktuelnostima. Već više od godinu dana jedna od tema svakako je osnivanje Opšte bolnice, nakon izdavanja domova zdravlja iz sastava Zdravstvenog centra.

- Nakon urađenog deobnog bilansa domovi zdravlja su se izdvojili, a završni korak bi trebalo da bude i formiranje Opšte bolnice od strane Ministarstva zdravlja. Međutim, nakon donete odluke o osnivanju trebalo je da se uradi još jedan korak, a to je da se postave novi organi upravljanja, znači, upravni odbor, nadzorni odbor, kao i vršilac dužnosti direktora. To još uvek nije završeno, iako je rok odavno prošao, nakon objavljene odluke u Službenom glasniku. Sadašnji Upravni odbor je na neki način organ upravljanja ustanove koja je u nekom pravnom vakuumu. Mi sada radimo i funkcionišemo kao Zdravstveni centar. Zato je Upravni odbor u više navrata na svojim sednicama donosio zaključke o pisanju urgencija Ministarstvu zdravlja da se ta odluka donese kako bi Opšta bolnica mogla da bude upisana u registar privrednih subjekata, ali se još uvek ništa po tom pitanju ne rešava – kaže Aleksandar Krstić, predsednik UO ZC Valjevo.

A aktuelni trenutak u ovoj ustanovi vidi ovako:

- U Zdravstvenom centru Valjevo je niti bolje, niti gore, nego uopšte u zdravstvu u Srbiji. Znači, aktuelni trenutak nije baš sjajan, pre svega zbog finansijskih problema i nedostatka novca. Osnovni problem u funkcionisanju zdravstvenih centara uopšte u Srbiji je nedefinisana koordinacija između Ministarstva zdravlja i Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje, jer svake godine je velika disproporcija između planiranih usluga i novca opredeljenog za te usluge. Tako su ustanove u problemu da su dužne da izvršavaju usluge, koje na kraju ne mogu biti naplaćene, pa se direktno dovode u gubitak. Jedan od primera u Valjevu je velika razlika u broju izvršenih i ugovorenih usluga na magnetnoj rezonanci. Mi smo na poslednjoj sednici Upravnog odbora razgovarali o nedostatku ortopedskih implantata, veštačkih kukova i kolena, jer je dobijen zaista mali broj u odnosu na potrebe, što dovodi do stvaranja velike liste čekanja, a sličan problem postoji i u vaskularnoj hirurgiji sa nedostatkom graftova. Mi smo se dogovorili da se donese zaključak i ponovo uputi pismo Ministarstvu zdravlja i

Aleksandar Krstić

nadležnim komisijama, kako bi Valjevu bila odobrena malo veća sredstva za te potrebe.

Pronalaženje rešenja u rešavanju finansijskih problema sigurno da je redovna tema sastanaka Upravnog odbora. Pored toga donosi se niz značajnih odluka za funkcionisanje ustanove, koje se redovno objavljuju na sajtu ustanove, u posebnom linku među internim dokumentima, kako bi svi zaposleni detaljnije bili informisani o radu tog tela.

- Na poslednjoj sednici smo imali odluku o kvartalnom rashodu, zatim smo usvojili odluku o tome da članovi etičkog odbora moraju biti samo lekari specijalisti, što je po nalogu Ministarstva zdravlja, a usvojili smo i cene eksternih edukacija u Edukativnom centru. Upravo smo na poslednjoj sednici razgovarali o uspostavljanju saradnje sa UKC Tuzla i UKC Maribor. Razgovarali smo i o daljoj proceduri akreditacije, tako da nastavljamo redovan rad Upravnog odbora, kako ne bi bilo zastoja u napredovanju u funkcionisanju ove ustanove – kaže Aleksandar Krstić i dodaje da je, kako je rekao, osim toga što je čast biti na čelu Upravnog odbora ustanove koja je realno napravila jedan vidan iskorak što se tiče tehničkih mogućnosti i opremljenosti, jako teško biti na toj poziciji jer je odgovornost izuzetno velika, a donošenje odluka je uslovljeno brojnim činionicima na koje se ne može uticati.

Posteljina za bolnicu

Misionari Crkve Isusa Hrista, Steve i Sherry LaBoon, članovi humanitarne organizacije iz Sjedinjenih Američkih Država su polovinom juna našoj ustanovi uručili 125 kompleta posteljine. Tom prilikom su predstavili i novi tim koji će u Srbiji nastaviti humanitaran rad.

Podsetimo, Steve i Sherry LaBoon su prethodno našem gradu i institucijama koje brinu o licima sa invaliditetom uručili ukupno 160 invalidskih kolica, od kojih je 50 invalidskih kolica dodeljeno Bolnici. Prilikom susreta sa misionarima, goste je u ime uprave pozdravila i na donacijama se zahvalila dr Miroslava Plečić, dok je Jelica Ristovski, pomoćnik direktora za sestrinstvo, detaljnije podsetila na dosadašnju saradnju i naglasila da je nova posteljina opredeljena za najosetljivija odeljenja, Onkologiju sa palijativnom negom, Nefrologiju sa hemodijalizom i Pneumoftziologiju, izrazivši nadu da će saradnja sa ovom organizacijom biti nastavljena.

- Moj suprug i ja smo humanitarni misionari i u Srbiji smo već dve godine, a

zaista smo zavoleli Valjevo i sve naše prijatelje ovde. Najteže nam je da se oprostimo sa Valjevom, ali se saradnja sa našom Crkvom neće ovde završiti. Sa nama je novi par, gospodin David i gospoda Anne Maughan, koji će nastaviti saradnju. Naša saradnja u Valjevu je zapravo započela sa Crvenim krstom i donacijom nameštaja za decu i obdanište, a zatim sa gradom kroz projekte oko snabdevanja vodom. Cilj misionara Crkve Isusa Hrista je da potraže one i pruže pomoć onima kojima je najpotrebnija. Volimo da dolazimo u zajednice poput Valjeva, gde su planovi unapred već osmišljeni, tako da mi samo pomažemo da se realizuju, jer projekti koje smo ovde zajedno ostvarili nisu naši, već vaši projekti – kazala je gospoda Sherry LaBoon, uz podatak da njihova Crkva Isusa Hrista broji više od 15 miliona članova u preko 180 zemalja sveta, koji doniraju sredstva u zajednički fond iz koga se finansiraju ovakvi projekti.

Njen suprug Steve je uz zahvalnost na dobroj saradnji najavio dalje korake:

- Iako se mi vraćamo u SAD, jedan od razloga naše posete je da vam predstavimo novi par koji će zauzeti naše mesto, jer smo imali jako dobru saradnju i želimo da nastavimo u tom pravcu. Mi smo nedavno bili ovde i sa specijalistom iz SAD-a kada smo posetili oftalmologiju i razgovarali o novim projektima, a radimo na tome da dođe do ostvarenja i tog plana. Imamo mnogo projekata koje smo ovde ostvarili i koje ćemo tek ostvariti, jer ono što mi najbolje radimo je da pomognemo ljudima da se više oslone na same sebe i svoje sposobnosti, kao i da ih podržimo na projektima koji su održivi, koji će se i dalje razvijati.

Pored predstavnika ZC Valjevo susretu sa misionarima Crkve Isusa Hrista prisustvovali su Jelica Stojanović, načelnica Gradske uprave za društvene delatnosti, finansije, imovinske i inspeksijske poslove, Stanojka Đermanović u ime valjevskog Vodovoda i Miroslav Đukić, sekretar Crvenog krsta.

Porodilištu na dar

Kompanija Mercator je povodom otvaranja novog objekta Roda Megamarketa u Valjevu, uručila dar našem Porodilištu u vrednosti od 220.000 dinara. U pitanju je deset novih „Dormeo“ dušeka i jastuka kojima su opremljene sobe poluintenzivne nege Porodilišta. Simboličan ček donacije je dr Miroslavi Plečić, zamenici upravnika Bolnice, uručila magistar Stanka Pejanović, direktor društva Mercator-S i članica Uprave Grupe Mercator za Mercator trgovinu jugoistočne Evrope, prilikom svečanosti povodom otvaranja novog objekta. Dr Plečić se u ime Zdravstvenog centra zahvalila na ovom daru i izrazila nadu za dalju saradnju sa kompanijom Mercator. Uoči svečanog otvaranja, delegacija kompanije Mercator, koju je predvodio Goran Sorak, izvršni direktor marketinga i odnosa sa javnošću Mercator trgovine jugoistočne Evrope, posetila je valjevsko Porodilište.

Pola lečenja je na medicini, pola na pacijentu

Iako je briga o zdravlju danas olakšana, pre svega zahvaljujući savremenijoj dijagnostici i više mogućnosti za obavljanje preventivnih pregleda, statistike su u Srbiji poražavajuće kada su u pitanju najteža oboljenja. Uprkos upornim apelima i savetima lekara, kampanjama i spotovima u kojima se šalju poruke da svako može pronaći pet minuta za pregled, u praksi to nije baš tako. Dr Vesna Banović, šef Onkologije, kaže da statistika ne odstupa ni kada je u pitanju Kolubarski okrug, ali svaku priliku jednako koristi da u javnost pošalje poruku o značaju redovnih pregleda, posebno što je naša ustanova opremljena najsavremenijom dijagnostikom. A koliko je preventivni pregled važan, najbolje poruke upućuju njeni pacijenti, koji su zahvaljujući blagovremenom javljanju danas vitalni i uz svoju porodicu. Jedna od njih je Tamara Surla, nastavnica u penziji, koja je dojku operisala pre punih dvadeset godina.

- Par godina pre operacije sam primetila neke promene pa sam se javila lekaru. Tada u Valjevu nije bilo moguće sve uraditi, nije bilo ni mamografa, pa sam morala da idem u Beograd na više pregleda. Prva operacija je urađena 1991. godine, kada je delovalo da je tumor benigni, ali nakon detaljne analize valjevskih patologa otkrivene su maligne ćelije, tako da sam ponovo operisana u maju naredne godine. Na svu sreću bolest je otkrivena u ranom stadijumu, tako da sam prošla bez terapije. Ja svima govorim da ne treba da čekaju i da zbog svake sumnje treba da se jave lekaru. Danas je sve olakšana, jer se sada kompletna dijagnostika ovde obavlja. Takođe, onima kojima se nešto otkrije i moraju na lečenje želim da poručim da se ne predaju, ja sam uvek bila otvorena, odmah sam od dr Vesne Banović tražila da mi iskeno kaže šta mi je, sve sam prihvatila i nastavila da budem vesela i živim svoj život – kaže Tamara Surla.

Dr Vesna Banović ističe da je ovo jedna od pacijentkinja koja joj je na neki način pomogla i ukazala kako da se i sama ponaša i kako da loše vesti saopštava pacijentima i njihovim porodicama, što nije lako. I danas kaže da je sa svima otvorena i iskrena, da ih podržava da bolest i lečenje prihvate i da pozitivan stav jako doprinosi, jer je, kako kaže, pola lečenja na medicini, a druga polovina upravo na pacijentu.

Dr Vesna Banović i Tamara Surla

Valjevu je potreban hospis

Učesnici projekta

Da je Valjevu potreban hospis, osnovna je poruka koju su mediji preneli nakon predstavljanja prvih rezultata Projekta palijativnog zbrinjavanja onkoloških bolesnika u kućnim uslovima, koji je završen početkom jula. Projekat su zajedno realizovali Odeljenje onkologije sa palijativnom negom valjevske Bolnice i Služba za kućno lečenje i negu Doma zdravlja Valjevo.

Osnovni cilj projekta bila je procena potrebe onkoloških pacijenata za uspostavljanjem kompetentne nege u hospisu. U projekat su bila uključena dva lekara i sedam medicinskih sestara, koji su angažovani preko Filijale Nacionalne službe za zapošljavanje u Valjevu, u okviru projekta javnih radova. Pored njih, tim su činili i psiholog, socijalni radnik i duhovnik. Osnovni cilj je bio da se uz pomoć proširenog stručnog tima pacijentima pruže dodatne usluge u kućnim uslovima, u atmosferi koja je slična hospisu, a na taj način je pružena i neizmerna podrška njihovim članovima porodice. Uz sve usluge koje podrazumeva zdravstvena nega, pacijenti su mogli da jednostavnije obavljaju dijagnostičke procedure, uz obezbeđen prevoz, a na svaku promenu zdravstvenog stanja se

odmah reagovalo. Tokom tri meseca, u projekat je bilo uključeno dvadesetoro pacijenata.

Dr Zoran Živković iz Službe onkologije sa palijativnom negom kaže da potreba za osnivanjem hospisa postoji pre svega zbog činjenice da je veliki broj pacijenata obolelih od malignih bolesti. Cilj palijativnog zbrinjavanja je manje patnje, više dostojanstva i bolji kvalitet života, ne samo pacijenta, već i porodice, ukazala je dr Violeta Vasić, načelnik Službe za kućno lečenje i negu Doma zdravlja. Ali prave poruke o tome da je hospis zaista neophodan uputili su pacijenti i članovi njihovih porodica, koji su učestvovali u anketi koju je obradila Milena Maksimović, klinički psiholog. Ona kaže da su pacijenti istakli da potreba za ovakvom vrstom usluge postoji, a kao predlog su naveli i posete dva puta dnevno. Zanimljivo je da su mnogi članove tima doživeli kao članove svoje porodice.

Još prilikom predstavljanja prvih rezultata naglašeno je da u palijativno zbrinjavanje treba da se uključe različite strukture, profesije i lokalna zajednica, kako bi se omogućio bolji kvalitet života i pacijentima i članovima njihovih porodica. Tada je i direktor filijale Nacionalne službe za zapošljavanje Dragan Stojanović poručio da je ovo jedan poseban projekat i da veruje da će i u narednom periodu biti u mogućnosti da podrže slične aktivnosti i pruže maksimalnu podršku.

Najsavremenije lečenje srca

Već više od godinu i po dana u angio-sali Zdravstvenog centra Valjevo je pacijentima omogućena najkvalitetnija zdravstvena zaštita kada su u pitanju bolesti srca, posebno akutni infarkt miokarda. Tim koji vodi dr Irena Matic, uz podršku konsultanata je obavio brojne intervencije. Njima će se uskoro priključiti i valjevski iskusni kardiolozi dr Milan Nikolić, dr Branislav Pavlović i dr Biljana Rakić, koji su trenutno na obuci u Kliničkom centru Srbije. Načelnik Kardiologije dr Jovan Balinovac kaže da će nakon njihove obuke naša ustanova imati dovoljan broj specijalista za rad u angio-sali. Kako je rekao, oni su pokazali izuzetan talenat, tako da će njihova edukacija biti dragocena za valjevsku kardiologiju, uvažavajući velike žrtve i sa njihove strane i sa strane lekara koji svakodnevni posao obavljaju bez troše kolega. Dr Balinovac naglašava da su celom timu na prvom mestu naši korisnici usluga.

A naši konsultanti redovno ističu kako je tim koji trenutno radi u sali stekao odlično iskustvo. Jedan od njih je doc. dr Goran Stanković iz Kliničkog centra Srbije. Sa dr Stankovićem smo jednom prilikom radili intervju i preneli njegova dragocena iskustva iz sveta, jer je radio u svetskim klinikama, a i član je borda Evropskog udruženja za suženje na računima krvnih sudova, kao jedan od šest stručnjaka Evrope koji iz te oblasti rade edukacije širom planete. Sada su naše kolege u prilici da uče od najboljih stručnjaka, pa su i njihove pozitivne reči dragocene.

- Kada sam prvi put ovde došao više sam bio u sali nego van, a sada sam praktično supervizor i više konsultant nego što stvarno moram da uđem u salu, jer je kompletan tim ovde manualno postao toliko spretn, uradili su ogroman broj intervencija, da im samo nedostaje da nastave edukaciju u Beogradu i rade samo kompleksne intervencije, jer svaku rutinsku rade besprekorno. Nakon obuke u Beogradu, mislim da je najmundriji potez bio da se praktično od prvog dana ovde obezbedi prisustvo nekog od naših iskusnijih lekara kao konsultanata vaše angio-sale, tako da je taj kontinuitet edukacija očuvan. Interventna kardiologija je zasebna specijalizacija nakon subspecijalizacije iz kardiologije. Mi na nivou države nemamo zakonsko rešenje koliko to treba da bude po vremenu provedenom u sali, ali po evropskim standardima to su dve godine, mada je trend poslednjih godina da se taj period malo modifikuje, jer ne napreduju svi dovoljno brzo i nemaju sve sale podjednaki broj procedura. Ja mislim da je ova saradnja novootvorenih centara po Srbiji neophodna, pre svega sa Kliničkim centrom, jer smo mi ipak u sklopu Medicinskog fakulteta, radimo i najveći broj i najveću raznovrsnost interventnih procedura u čitavoj zemlji. Ovde je dobro što su se mladi lekari vratili u Valjevo i direktno pomažu svom gradu, ali još imaju supervuiziju tako da tu neku fazu edukacije nastavljaju - kaže doc. dr Goran Stanković.

Doc. dr Goran Stanković

On smatra da je otvaranje ovakvih sala širom Srbije od neprocenljivog značaja:

- Mi smo prvi put uspeali da za 10 odsto smanjimo mortalitet u akutnom srčanom udaru. Dakle, od 2006. godine, kada je krenuo taj program, uspeo je da se drastično poveća broj ljudi koji uopšte dobiju terapiju u akutnom infarktu srca, jer je napravljen sistem lečenja na nivou države "Stent for life" i taj sistem koji je krenuo od Evropske asocijacije za perkutane koronarne intervencije je drastično povećao broj ljudi kojima se pruža pomoć i nega u momentu kada im je ona najpotrebnija. A kvalitet tog programa je da, recimo sala u Valjevu, koja čak i da nijednu drugu stvar nije uradila, uradila je to da se od 150 do 200 ljudi sa akutnim srčanim udarom godišnje leči na najmoderniji način u svetu, bez odlazaka u druge centre. Čak je tendencija, a to je sledeće što ćemo da radimo kao Radna grupa za interventnu kardiologiju, da se definišu regioni, jer ako već imate salu u Valjevu, onda treba definisati region odakle ljudi treba najbrže da dođu, tako da se još više iskoristi kapacitet koji ova angio-sala pruža. Da li je to politički korektno ili nije, to nije pitanje za nas, jer se naša struka brine za smanjenje mortaliteta od kardiovaskularnih bolesti u Srbiji.

- Ako je neko doneo odluku da se otvori sala u Valjevu, ako su ovde ljudi investirali u svoju edukaciju, jer su oni neki lagodan život rada van zone zračenja zamenili za 24-oročasovnu pripravnost, za stajanje u sali neposredno pored izvora zračenja, mislim da društvo to mora da prepozna i da, ako su već odlučili da otvore salu, sada moraju kompletno da to isprate i time da obezbede neophodan potrošni materijal. Niko od nas ne želi da ugrađuje najmodernije veštačke valvule, bez operacija, preko katetera i stentova, ono što mi tražimo jeste neki minimum da se najefikasnijim mogućim dostupnim materijalom leče najteža stanja u kardiologiji, a to su akutni koronarni sindromi, nestabilna angina pektoris, infarkt miokarda, jer je tu naša pomoć u smanjenju mortaliteta najveća. Ja mislim da su ti političari koji su doneli odluku da se otvori sala, poneli i odgovornost da se obezbedi materijal i omogući školovanje tih ljudi, jer je to posao, koji je, npr. u Americi, najplaćeniji - smatra doc. dr Goran Stanković.

Priča o „Kardiologiji”

Jedan od konsultanata našem timu angiosale je doc. dr Branko Beleslin iz Klinike za kardiologiju Kliničkog centra Srbije. Prilikom njegovog boravka u Valjevu razgovarali smo ne samo o radu u angiosali, već i o priznanju grada Beograda, koje mu je uručeno polovinom aprila, kao jednom od urednika knjige „Kardiologija”. Nagrada grada Beograda je dodeljena jubilarni, deseti put, a odlikovani su najbolji u 19 različitih oblasti, od umetnosti, preko nauke, medicine, arhitekture, poljoprivrede, novinarstva, do obrazovanja i sporta. Doc. dr Branko Beleslin kaže da mu to priznanje svakako znači, jer se radi o štivu koje je dugo pripremano i predstavlja jedan dragoceni udžbenik za ovu oblast medicine.

- Urednik ove knjige sam zajedno sa akademikom Miodragom Ostojićem i sa Vladimirom Kanjuhom, a autor je Katedra za specijalističku nastavu iz kardiologije Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, dok su pokrovitelji Odbor za kardiovaskularnu patologiju Srpske akademije nauka i umetnosti i Fond Srbije za Vaše srce. Knjiga je obimna, ima preko 120 autora i koautora. Dugo smo je spremali, zato što to nije bio lak posao, jer toliko ljudi treba da se okupi oko jednog projekta. Ja mislim da ova knjiga predstavlja pravi udžbenik iz kardiologije za postdiplomsku nastavu, mislim da smo imali sreće da imamo jedinstvo autoriteta, pre svega u ličnostima akademika Ostojića i Kanjuha, kao i u organizaciji i realizaciji projekta – kaže doc. dr Branko Beleslin.

- Ovo nije prvo izdanje ove knjige, ali ona nekako predstavlja neko nultio i bazično izdanje, potpuno savremeno izdanje u odnosu na to šta se sada traži i kako treba da izgleda savremena knjiga iz kardiologije. Prethodno izdanje je bilo pre više od dvanaest godina i to je više bilo enciklopedijsko izdanje. Ja sam sada video moj posao među urednicima, i čast mi je da sam bio zajedno sa njima, tako da probam da napravim jedan pomak ka jednom udžbeniku, ka jednoj strukturi koja se jednostavno nametnula i koja je bila neophodna. Druga stvar je to da se knjiga zove „Kardiologija”, ali po svom obimu i sadržaju to je kardiovaskularna medicina, to je nešto što počinje od bazičnih nauka, od anatomije i histologije, od genetike, fiziologije, patologije, patološke morfologije, patofiziologije, preko kliničke kardiologije koja predstavlja glavni stub ove knjige, pa sve do kardiohirurgije, vaskularne hirurgije, dečije kardiologije i na kraju kardiovaskularne farmakologije. Sve

Doc. dr Branko Beleslin

to je spakovano u dvadeset poglavlja koja idu i tim redom i za svako poglavlje imamo urednike, koji su renomirani profesori i nastavnici Medicinskog fakulteta, koji su eksperti za određene oblasti. To smo hteli i da simbolično pokažemo naslovnom stranom, sličicama koje pokazuju da ovo nije samo kardiologija. Mislim da smo na kraju dobili jednu knjigu kakvu kardiologija treba da ima i koja izražava sav potencijal i snagu srpske kardiologije – objašnjava doc. dr Branko Beleslin.

Kada je u pitanju rad angiosale u Valjevu, doc. dr Branko Beleslin na prvom mestu ističe dobru saradnju i značaj uključivanja mladih lekara, ali naglašava i koliko je ovakva sala dragocena za naše korisnike:

- Kada god dođem ovde prvo pomislim na pacijente, koliko za njih znači da se dijagnostika i terapijski deo i procedura uradi ovde, to je nezamenljivo i to je nešto što je fantastično, a žao mi je što to država zbog teške ekonomske situacije ne može da isprati na pravi način, ali to nije samo u kardiologiji, to je u svim oblastima medicine, maedutim, i pored toga sala za kateterizacije funkcioniše, jer je fantastično da ljudi ovde mogu da se leče na jedan savremen način.

Zaštita prava dece u bolnici

O dečijim pravima, odnosno, zaštitu prava dece u bolnici bilo je reći na predavanju koje je u okviru kontinuirane medicinske edukacije održano u Edukativnom centru.

Dijana Otašević

- Ono što je novo u našoj zemlji jeste Povelja Evropske asocijacije pedijatrijskih sestara o zaštiti prava dece u bolnici. Naša deca imaju prava koja su im garantovana i posebnim Zakonom o zaštiti dečijih prava na nivou države. Sadržaj ovog predavanja se isključivo odnosi na zaštitu prava dece u bolnici, da li dete tokom hospitalizacije, kada doživljava traume pre svega zbog same hospitalizacije, što je odvojeno od porodice, od roditelja, ima pravo da sa njim bude najbliža osoba koja brine o njemu, to je najčešće majka, ili otac ili staratelj. Po ovoj Povelji, bazirana je na Konvenciju o pravima dece, svako dete ima pravo da sa njim bude i roditelj, najčešće majka, jer je to u njegovom najboljem interesu. Drugi deo predavanja smo posvetili zaštiti dece od roditelja koji zanemaruju i zlostavljaju decu. Nažalost, i to je prisutno u našoj sredini, ne možemo reći da je u porastu, ali se bolje evidencija i bolje prikazuje, pa zato imamo utisak da ga je više. Zato je i cilj ove edukacije, bez obzira da li sestara ili pedijatriji ili nekoj drugoj oblasti, ili su sestre profesionalci i roditelji i majke, da budu informisane da deca imaju pravo i da mi kao zdravstveni radnici treba da budemo promotori dečijih prava, da omogućimo deci da im ta prava budu ostvarena i u bolničkoj sredini. Nije to samo da uz njega bude neko od roditelja, već dete ima pravo da bude u jednom humanizovanijem boravku i okruženju, da ga neguje posebno obučeno osoblje, dakle, pedijatrijske sestre, pedijatri, ili sestre opšteg smera koje su prošle edukaciju za rad sa decom – naglasila je Dijana Otašević, potpredsednik Udruženja sestara i babica Srbije i predsednik Sekcije pedijatrijskih sestara Srbije.

Ona je rekla da je Sekcija pedijatrijskih sestara Srbije dobila članstvo u Evropskoj asocijaciji pedijatrijskih sestara, tako da se sada preuzimaju svi programi i novine koji bi trebalo da se implementiraju u našoj zemlji. Na tom predavanju, čiji je nosilac Udruženje medicinskih sestara i tehničara Srbije, obrađene su još dve teme. Tako je o inicijalnom zbrinjavanju teško povredjenih govorio Dragošlav Itov, iz GZHMP Beograd, dok je tema Dragice Kostić, iz KC Srbije, bila „Zdravstvena nega u endokrinologiji – prepoznavanje simptoma i planiranje zdravstvene nege kod bolesti štitaste žlezde“. Ovaj skup je akreditovan od strane Zdravstvenog saveta Srbije, tako da su učesnici dobili ukupno po šest bodova.

Rad sa svetskim umetnicama

Australijske umetnice Natali Mekarti i Elis Mekliri nedavno su održale dve radionice sa grupom od petnaestoro korisnika usluga Psihijatrijske službe. Povod njihove posete Valjevu je grupna izložba australijskih slikara u Internacionalnom umetničkom studiju „Radovan Trnavać Mića“, pod nazivom „Savremena interpretacija pejzaža, figure, apstrakcije, svetlosti i prostora“. Kao što su dve umetnice posetile valjevsku Psihijatriju i radile sa pacijentima koji se leče na odeljenju i pacijentima uključenim u program kućnih poseta, tako su im i oni uzvratili ljubaznost, obilaskom njihove izložbe slika. Obe umetnice imaju veliko iskustvo u radu sa ljudima sa posebnim potrebama u svojoj zemlji, Elis Mekliri u Melburnu, dok Natali Mekarti od 2004. godine radi kao koordinator umetnika sa posebnim potrebama u neprofitnom umetničkom studiju „Roomies Artspace“ u Sidneju.

Natali Mekarti i Elis Mekliri

Natali Mekarti je i prošle godine imala izložbu u našem gradu i tada je održala radionice u Službi psihijatrije kada je tema bila slikanje australijskih pejzaža, ali i okoline Valjeva, korišćenjem kvalitetnog materijala za slikanje koji je donela. Ovog puta, inspirisane izložbom koju su posetile u Nemačkoj, Natali i Elis su sa učesnicima radionica radile kolaž koristeći isečke i fotografije iz srpskih časopisa. Iako svi pacijenti nisu najbolje znali engleski jezik, komunikacija je bila odlična i radionice su održane uspešno na zadovoljstvo svih. Učesnici su bili prezadovoljni mogućnošću da stvaraju sa svetskim slikarkama, a one su poručile da su zaista svi zajedno uživali i da im istu radost mogu sigurno priuštiti i lokalni umetnici.

Zajedno protiv alkoholizma

Redovna godišnja Skupština Kluba lečenih alkoholičara Valjeva (LAV) održana je polovinom juna u prostorijama Psihijatrijske službe. Ovaj Klub uspešno postoji i radi već 23 godine, a redovnoj Skupštini podršku su i ove godine dali i članovi drugih klubova širom Srbije.

- Dolazak članova drugih klubova iz cele Srbije je potvrda našeg rada i zajedničke borbe protiv alkoholizma. Klub Lav postoji 23 godine i mogu reći da je svake godine sve bolji, jači, zreliji i uspešniji u svakom pogledu. Klub je socio-terapijska zajednica koja između ostalog treba da pruži dorinos u socijalizaciji pacijenata, a Klub je i taj koji čuva apstinenciju. Najznačajnije su promene koje pacijenti zajedno sa svojom porodicom prave, mi se opredeljujemo da te promene treba da budu doživotne, tako da je i ova Skupština prilika da nam pacijenti ispričaju svoja iskustva o apstinenciji – rekla je dr Branka Stanojević, neuropsihijatar, šef Savetovališta za alkoholizam.

Ona upozorava da se starosna granica pomera i da sve više mladih pije, čak i dece u osnovnoj školi, tako da je to zaista veliki problem društva. Kada je u pitanju lečenje, ono traje dve godine, a pacijenti se odmah uključuju i u Klub Lav, naravno, uz podršku svoje porodice. Mnogi nastavljaju da dolaze u Klub i posle lečenja, tako da trenutno broji tridesetak redovnih članova. Među gostima iz drugih klubova je Boško Mitrović iz Beograda, koji kaže:

- Ja dolazim iz kluba uspešno lečenih alkoholičara „Zdrav život“. Apstiniram već 22 godine i u Valjevo dolazim od prve skupštine kluba Lav. Komunikacija sa članovima drugih klubova je jako značajna, jer koliko oni uče od mene, toliko i ja učim od njih, uvek nešto novo čujete, pa i od početnika.

I Svetislav Zagorac iz Vršca kaže da do sada nije propustio nijedno druženje sa Valjevcima i dodaje:

- Apstiniram punih 29 godina, a kao gost ovde imam čast da nisam propustio nijednu njihovu skupštinu, volim da se vidim i družim ovde sa prijateljima. Jako mi se sviđa njihov rad, a slično radi i moj klub „Vršacka kula“. U Vršcu imamo Dan berbe grožđa, a baš na taj dan mi imamo dan kluba, pa kada ceo grad pije, jedino društvo ne pije.

Jedan od najmlađih članova Kluba Lav po apstinenciji i po godinama, tridesetpetogodišnji Goran Teodosić iz Valjeva, uputio je poruku mladima:

- Mladima želim da poručim, pre svega jer alkoholizam nije problem već ga moramo prihvatiti kao bolest, da to nije samo problem starijih ljudi i muškaraca, već i žena i mladih osoba sve više i više. Želim da poručim da mladi nikada ne razmišljaju o tome šta će izgubiti ako pokušaju sa lečenjem, već šta će dobiti ako uspeju. Moj prvi susret sa alkoholom je bio pre par godina, ali sam za jako kratko vreme dosta pio. Opravdanja za alkoholizam nema, pored problema koje svi imamo, tako da ja ne mogu reći da sam ikada imao razlog zašto sam pio. Sada mogu da kažem da sam mnogo sigurniji, mnogo čvršće stojim na zemlji, sa ogromnom verom u sebe i svima želim da poručim da pokušaju bez alkohola, jer ne znaju koliko će dobiti.

Tradicionalno, doprinos Skupštini Kluba LAV dala je i valjevska Muzička skola, tako da je prijatnim zvucima klasične muzike započeti i ovaj susret.

Dr Branka Stanojević govori o radu Kluba LAV

Radna poseta Italiji

Predstavnici naše Psihijatrijske službe, predstavnici Karitasa Valjevo, direktor Medicinske škole Aleksandar Maravić i pedagog Valjevske gimnazije Jasmina Momčilović su od 11. do 16. juna bili u još jednoj radnoj poseti Italiji i tršćanskoj regiji, u okviru višegodišnje saradnje, zajedno sa predstavnicima Karitasa Šabac, Psihijatrijske službe šabačke Bolnice, šabačkog Centra za socijalni rad, Medicinske škole i njihove lokalne samouprave. Kao i u prethodnim posetama, rad je bio organizovan u tri grupe koje su imale različite obaveze i mogućnost da vide različite oblasti, jer su ekipe činili ljudi koji su već bili u posetama, kao i oni koji su u radnoj poseti bili prvi put, kako bi se videlo što više i kako bi se prenelo što više iskustava.

- Suština jeste u tome da je, kako nam je rekao i kolega u Monfalconeu, psihijatrija svuda ista, razlikuje se samo organizacija. Njihova organizacija je takva da oni imaju mnogo šire mogućnosti kada su u pitanju lekovi, imaju široku paletu lekova od klasičnih do najnovijih, i svi su dostupni svim pacijentima koji ih dobijaju besplatno u okviru svog osiguranja, a ako za nešto po dijagnozi nemaju pravo onda ih mogu kupiti u centru za mentalno zdravlje po nižoj ceni. Ovoga puta smo posetili fakultet za medicinske sestre, kao i centre za mentalno zdravlje regije Goricija, zatim u Palmanovi, Đemoni i Tolmecu. U Đemoni nas je primio direktor kompletne zdravstvene ustanove i direktor odeljenja za mentalno zdravlje, što nam je bilo jako drago. Videli smo neke stvari koje i mi dobro radimo, a naravno da su svaki put te posete za nas inspirativne i uvek pronademo nešto novo što bismo mogli raditi i pokrenuti, o čemu smo dosta razgovarali, a nešto ćemo od jeseni i pokušati da sprovedemo. Naravno, postoji dosta toga što bismo želeli, a teško je izvodljivo jer se odnosi na neki pokušaj osnivanja nekih socijalnih kooperativa ili mogućnosti podrške za radni angažman za ono što su preostale radne sposobnosti naših pacijenata, jer to je nešto što je u Italiji jako dobro razvijeno, a što nama definitivno nedostaje, jer veliki broj naših pacijenata živi ispod granice egzistencije. Bili smo na farmi koju drži jedna takva kooperativa gde su angažovani pacijenti, koji tu gaje zečeve, kokoške, patke, seju razne useve. Tu smo prisustvovali godišnjoj svečanosti, gde su došli pacijenti iz raznih centara za mentalno zdravlje i te kooperative koje njih angažuju, pa su imali izložbe svojih proizvoda, došlo je osoblje tih centara sa svojim porodicama, kao i brojni drugi posetioci – kaže psihijatar prim. dr Branka Stamatović Gajić, koja vodi tim za kućne posete Psihijatrijske službe ZC Valjevo.

Prim. dr Branka Stamatović Gajić naglašava da se u Italiji jako vodi računa o kompletnoj ličnosti pacijenata:

- Oni imaju i jako dobro organizovane dnevne centre, u kojima nema lekara ni psihologa, rade samo medicinske sestre, edukatori i volonteri iz raznih organizacija ili kooperativa, koji se trude

da dan pacijentima koji ga tu provode učine što dinamičnijim. Tako ih vode na izlete, putovanja, a ja sam ponela i jedan liflet kojim se najavljuje „ordinacija za biljke“. Dakle, tu će biti neko ko se profesionalno bavi negom biljaka, pa im mogu doneti saksijsko cveće koje slabo raste da ih tu u takozvanoj „ordinaciji“ leče. Oni imaju i aroma-terapiju, sono-terapiju, čak i kozmetičke tretmane za pacijentkinje. Dakle, osnovna poruka koja ide od njihove psihijatrije, a mislim da nama ne bi trebalo mnogo truda da i mi imamo istu tu poruku, jeste briga za celu ličnost, poštovanje ličnosti pacijenta.

Pitali smo za utiske i medicinskog tehničara Dragana Sitaricu, koji kaže:

- Meni kao medicinskom tehničaru je bilo jako bitno da vidimo njihovu organizaciju kućnih poseta, jer se to kod njih radi već decenijama i njihov sistem funkcioniše bez psihijatrijskih bolnica sa vrlo malo hospitalizacija. Svojom ljubaznošću su nam omogućili da dva dana budemo uz njihove ekipe za kućne posete, da vidimo kako oni rade. Tako smo mogli uporediti njihova i naša iskustva, a zatim sve to kroz diskusije u centrima za mentalno zdravlje u Đemoni i Tolmecu raspraviti. Zato smo imali i susrete sa njihovim udruženjima pacijenata, udruženjima roditelja, predstavnicima lokalnih samouprava, gde smo videli da oni imaju ogromnu podršku i shvatili da smo mi na pravom i slobodno mogu reći uspešnijem putu, jer mi smo dosta siromašnija sredina od njih. Sva iskustva su nam dragocena, tako da smo posetom jako zadovoljni.

Ova poseta je organizovana u okviru projekta „Praćenje implementacije kućnih poseta“, koji realizuju Karitas Valjevo i Psihijatrijska služba, uz podršku Karitasa Italije.

Zdravo okruženje bez droge

Povodom obeležavanja 26. juna-Medunarodnog dana borbe protiv zloupotrebe i nezakonite trgovine drogama, pod sloganom „Globalna akcija - zdravo okruženje bez droge“, organizovana je podela edukativnog materijala koji su širom Valjeva delili članovi grupe lečenih heroinskih zavisnika „Credo“ i volonteri Omladine Jazasa i udruženja „Green bike“, koji su dali podršku našoj Službi psihijatrije u obeležavanju ovog datuma. Uz edukativni materijal podeljen je i novi broj časopisa „Credo“. Ovu aktivnost propratili su valjevski mediji, koji svojim izveštavanjem i porukama daju izuzetan doprinos u borbi protiv droge.

- Kada su u pitanju brojke, Valjevo ne odstupa od nekih svetskih standarda. Po kartonima registrovanih korisnika koji su nekada prošli kroz program lečenja njih je oko 400, a po svetskim standardima je to vrh ledenog brega, kada je u pitanju broj pacijenata koji imaju problem sa psihoaktivnim supstancama. U našem centru postopio je tri oblika lečenja od psihoaktivnih supstanci, to je metadonski program supstitucije, zatim, grupni i individualni rad sa pacijentima kroz program na blokatorima, kao i individualni rad sa pacijentima koji nisu na blokatorima. Rezultati su dosta dobri, imamo pacijente koji su već izlečeni, imamo pacijente koji su već dugi niz godina postigli stabilnu apstinenciju, a metadonski program imamo već četiri godine. Benefit koji društvo ima od metadonskog programa je upravo ta činjenica da se smanjila stopa kriminala, što je i karakteristično za populaciju o kojoj govorimo – kazao je dr Milosav Rafajlović, lekar Službe psihijatrije, prilikom razgovora sa novinarima.

Posao ostaje mladima

U protekla dva meseca u penziju je otišlo nekoliko koleginica, Slobodanka Obradović iz Kliničko-biohemijske laboratorije, Radmila Jezdić, glavna sestra Urologije, Dragica Mijajlović iz Službe hirurgije, kao i Dušanka Gavrilović, koju svi znamo kao našu „Dušku sa pulta“. Svi su ostavili neizmeran trag u ovoj ustanovi i dali izuzetan doprinos tokom celog radnog veka. Dušku smo zatekli kako poslednjeg radnog dana, uz pripreme dokumentacije za penziju i dalje sedi za pultom, zakazuje preglede, javlja se na telefon. Ipak smo uspeali da ugrabimo neki trenutak sa njom i zajedno se podsetimo njenog radnog veka.

Dušanka Gavrilović je rođena 1957. godine u Valjevu, ali je živila u Lukavcu. U našoj Bolnici je počela da radi 5. jula 1977. godine.

- U to vreme je bilo mnogo lakše doći do radnog mesta, jer sam se zaposlila samo godinu dana po završetku škole. Prvi posao je bio na prijemnom odeljenju, gde sam provela 18 godina. Tada nije bilo urgentnog centra, već samo prijemno odeljenje gde sam radila u smeni. Taj period mi je ostao u lepom sećanju, radili smo timski, tu smo zbrinjavali sve pacijente, sva urgentna stanja, posebno vikendom kada nisu radile ambulante. Druženja su bila izuzetna, ljudi su bili mnogo opušteniji, sigurno zbog bolje materijalne situacije i to vreme. Mislim da su tada i lekari bili više poštovani, bilo je mnogo više reda i poštovanja – priseća se Dušanka Gavrilović.

Zbog bolesti je premeštena na lakše radno mesto, pult za obavešavanje, koji je zapravo jedno od jako odgovornih radnih mesta u bolnici.

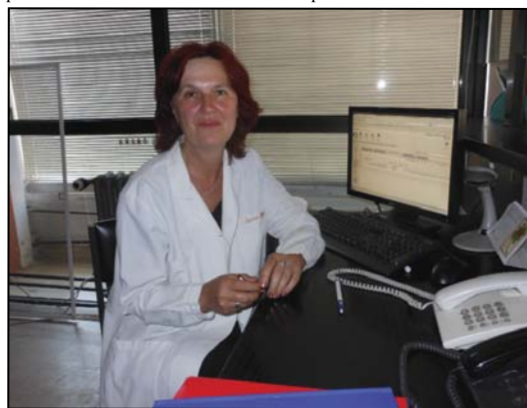
- To je prvi kontakt pacijenta sa ustanovom i zato treba voditi računa da na tom radnom mestu mora biti osoba koja je smirena, strpljiva, staložena, spremna da razume tuđi bol. Kada vidite čoveka vi morate proceniti kakvu komunikaciju treba sa njim da ostvarite, jer nije isto razgovarati sa srećnim čovekom, tužnim ili ljutitim, treba ih razumeti u svakoj situaciji. Lepa reč je najvažnija i ljudima mnogo znači. Iako se na pultu, uz pružanje informacija, obavlja i zakazivanje pregleda i lično i telefonom, ja sam se trudila da se dobro organizujem tako da pacijenti ne čekaju dugo da im se obratim. Naravno, bilo je i onih koji su reagovali, npr. na dužinu čekanja na neki pregled, ali ako bi im ljubazno objasnila zašto se čeka, svi bi razumeli. Takođe sam se trudila da i prilikom zakazivan-

ja uklopim termine i sa obavezama naših pacijenata, da se lepo dogovorimo. Ako ljudi osete da želite da im maksimalno izadete u susret, da ste ljubazni, sve će drugačije prihvatiti, pa i tu dužinu čekanja na pregled – kaže Duška.

Rekla je da je u penziju odlučila da ode čim je ispunila uslov i dodaje:

- Čim sam ispunila uslov odlučila sam da odem u penziju, jer želim da svoje mesto ustupim mladim kolegama, a danas je do posla jako teško doći. Radni vek mi je jako brzo prošao, jer sam uz sve poslovne obaveze odgajila dvoje dece, sina i ćerku. Svoju penziju doživljam kao priliku da se potpuno posvetim svojoj porodici i svojim unučićima i zajedno sa suprugom da uživam sa njima. A mladi, neka nastave da rade, odgovorno i savesno, jer je ovaj posao ipak nešto posebno.

Prema podacima iz kadrovske službe, među zaposlenima ima još dosta onih koji su ispunili bar jedan ili oba uslova za odlazak u penziju. Iz nekih razloga ne žele još uvek da idu, da li ekonomskih, da li emotivnih, ili bilo kojih drugih, ali činjenica je da se lista nezaposlenih zdravstvenih radnika sve više produžava...

Dušanka Gavrilović

Poseta Ostrogu

Početkom juna je organizovana još jedna ekskurzija za pacijente na hemodijalizi i to čak do manastira Ostrog u Crnoj Gori. Na put je pošlo ukupno 33-oje putnika, među kojima su bili pacijenti, članovi njihovih porodica, osoblje Odeljenja nefrologije sa hemodijalizom, a pratio ih je i bolnički duhovnik Otac Radomir Aleksić. Dr Jasmina Bogdanović, šef Odeljenja nefrologije sa hemodijalizom, ocenjuje da ovo putovanje predstavlja vrhunac svih dosadašnjih izleta koje su organizovali.

- Merilo svega je njihova radost. Naši pacijenti su bili presrećni što su imali priliku da posete takvu svetinju, većina njih je na Ostrogu bila prvi put, a neki su prvi put videli i more. Njihova bolest im ograničava život u smislu da su vezani za dijalizu pa ne mogu putovati na duže vreme. Da nismo organizovali ovu ekskurziju pitanje je da li bi odlučili da nekada sami odu tako daleko. Mi smo prilagodili raspored dijalize tako da bismo mogli na put da podemo, a kada smo se vratili došli smo pravo u bolnicu, jer smo taman uklopili da na dijalizu dođu praktično odmah iz autobusa – kaže dr Jasmina Bogdanović.

- Manastir Ostrog je posebna svetinja i to se zaista oseća, tako da su svi izrazili želju da ga bar jednom godišnje obiđemo. Mi smo u Ostrogu i prenoćili, uz blagoslov Oca Pavla, nastojatelja manastira. Tu smo proveli ceo dan, a neki pacijenti su čak pešačili od donjeg do gornjeg manastira. Sutradan smo išli do Tivta, do Ostrva cveća i manastira Miholjskih mučenika. Poseban doživljaj nam je bio odlazak do Budve i sela Kovači, gde smo posetili manastir Svete Matrone moskovske – rekla je dr Jasmina Bogdanović i dodala da su na svakom mestu bili izuzetno dočekani, a posebno će pamtili ljubaznost osoblja jednog

kafea u Nikšiću, koji su im omogućili da jedna pacijentkinja na peritoneumskoj dijalizi obavi dijalizu u njihovim prostorijama.

Dosta doživljaja za jednu, vremenski relativno kratku ekskurziju, imajući u vidu broj pređenih kilometara. To samo potvrđuje da život, uprkos bolesti koja je opteretila ljude na dijalizi, nema granice i da svaki dan i svaki trenutak može da bude čaroban i ispunjen radošću i optimizmom. Uz jaku volju, uprkos preprekama, čovek može da postigne i ono o čemu je možda samo sanjao.

Lepa reč o požrtvovanosti lekara

Početkom jula je u dnevnom listu „Politika“, uz najavu na naslovnoj strani, objavljen tekst u kome je opisano zbrinjavanje mladića povredjenog u teškoj saobraćajnoj nesreći, koji je nakon pružene pomoći u našoj ustanovi, prevezen u Beograd. U tekstu pod nazivom „Sprečio krvarenje držeći ruku u stomaku povredjenog“ istaknuta je požrtvovanost našeg najmlađeg specijaliste Opšte hirurgije dr Ivana Popovića. Ova priča bila je povod drugim novinarima za razgovor sa dr Popovićem. Tako su objavljeni brojni intervjui, kako na radiju, tako i u štampanim medijima, „Večernjim novostima“, nedeljniku „Napred“, a bio je i gost u emisiji Mire Adanje Polak na RTS-u. Moramo naglasiti da je u svim tekstovima naglašeno da dr Ivan Popović ističe značaj timskog rada i ulogu svih koji su učestvovali u zbrinjavanju mladića, jer, kako je rekao, pojedinac ništa ne može uraditi sam.

Tekst iz lista „Politika“, čiji je autor Olivera Popović, izdajamo i za naš bilten...

Put Valjevo–Beograd tokom studija medicine i specijalizacije u Beogradu, najmlađi specijalista Opšte hirurgije valjevske bolnice dr Ivan Popović, prevodio je hiljadu puta, ali verovatno će najduže pamtiti putovanje tokom kojeg je svoju ruku sat vremena držao u otvorenom trbuhu, na povredenoj jetri, pritiskajući gazu i sprečavajući time da teško povredeni mladić, njegov sugrađanin, iskrvari. To se dogodilo pre desetak dana, a već juče, iako bleđ i vidno omršao, mladić iz ove priče, Igor Milunović (23), student iz Valjeva, u beogradskom Urgentnom centru živo i detaljno prepričavao je ekipi „Politike“ šta se dogodilo tog petka kada je krenuo u grad da se nade sa drugom.

– Bio sam na pešačkom prelazu kada sam osetio udar narandžastog kombija koji me je gurao nekoliko metara. Bio sam svestan sve vreme, čak i kad sam stigao do doktora u valjevsku bolnicu. Tada sam dobio anesteziju, a onda sam se probudio u bolničkoj sobi u Beogradu – pričao nam je Igor.

Da studira medicinu, a ne ekonomiju, mogao bi i sam da naslućiva kakva je drama pratila njegovo spasavanje, u kojem je dr Ivan Popović, odigrao presudnu ulogu. Od siline udara i velike brzine kojom je kombi naleteo na mladića, došlo je do stravične povrede: jetra se gotovo pocepala po sredini i krvarenje je bilo obilno. Dr Ivan Popović kaže kako je mladić, posle saobraćajne nesreće u njihovu prijemnu ambulantu stigao na nogama i svestan.

– Pričao je sa mnom i kolegom Vladom Pantelićem, sa kojim sam te večeri dežurao. Kada vidite mladića orošenog znojem, bleđog, kome srce ubrzano kuca odmah posumnjate na unutrašnje krvarenje. Zato smo uradili brzu dijagnostiku, tj. punkciju i videli da u trbuhu ima puno krvi. Za nekoliko minuta smo utvrdili da postoji jako teška povreda jetre, i tada sam uradio samo ono najneophodnije: imobilisao jetru, zaustavio krvarenje i pozvao dr Sašu Medića, načelnika, koji je došao od kuće. Za dvadesetak minuta uspeši smo da podvezemo dve glavne vene i zaustavimo najveće krvarenje. To je veoma retka, a teška povreda i odlučili smo da pacijenta transportujemo za Beograd – priča dr Popović.

Igor Milunović sa dr Ivanom Popovićem i dr Miomir Gvozdenovićem u beogradskom Urgentnom centru
(Foto R. Krstinić)

Objašnjava da je bilo bolje da tokom transporta eventualno krvarenje kontroliše rukom.

– Bilo je dramatično, samo sam mislio da se ne pomere gaze, da ne krene krvarenje... Pacijent je već na našem operacionom stolu bio na ivici smrti. Posle dve noći nisam spavao i samo sam vraćao „film“ na taj put od Valjeva do Beograda – priseća se dr Popović.

Od trenutka povredavanja u Valjevu, uveče oko 10 časova, do ulaska u operacionu salu u Urgentnom centru u Beogradu oko jedan sat iza ponoći, vreme je proleleto, ali je bitka za život dobijena i tom bitkom za vreme.

Dr Miomir Gvozdenović, specijalista opšte hirurgije, šef dežurne ekipe i prijema u beogradskom Urgentnom centru je sa svojom ekipom preuzeo povredjenog mladića i oni su dobili konačnu bitku za život.

– Doktor Ivan se odlučio za hrabar potez: tokom transporta, praktično je rukom u stomaku mladića, na mestu povrede držao gazu. Time je postigao da u toku puta mladić nije gubio krv i pacijent je stigao sa stabilnim pritiskom. Da nije bilo tako, mladić bi u toku puta izgubio krv i nastupile bi mnoge komplikacije na bubrezima i drugim organima, pa čak možda i smrt – objasnio je za „Politiku“ dr Gvozdenović.

Ovih dana smo svedoci teških saobraćajnih nesreća sa mnogo stradalih. Kako sprečiti ove nesreće i koliko je presudna uloga dobrih hirurga?

– Sigurno je da je veoma važno da u našim regionalnim medicinskim centrima rade dobro obučeni hirurzi, ali koji mogu da urade i ovakve poduhvate, kada procene da je to dobro za pacijenta. Međutim, nekada u saobraćajnim nesrećama sa velikom brzinom i velikom silom udara, nastaju povrede koje su praktično nepopravljive. Samo ograničenje brzine smanjuje sve povrede na svetu – konkretan je savet dr Gvozdenović.

Pisma zahvalnosti

Među pismima koja nam naši korisnici uglavnom šalju putem elektronske pošte, dva pisma su se izdvojila, lepim rečima upućenim našim kolegama. U pismu upućenom osoblju Prijemno-urgentnog centra navodi se da je nakon nezgode u toj službi zbrinut pacijent iz drugog grada, koji kod sebe nije imao zdravstvenu knjižicu, ali je nakon pružanja usluge objašnjeno šta treba dalje da se učini po tom pitanju. U okviru svog pisma našoj bolnici, sin pacijenta je pored ostalog naveo i sledeće:

„Hteo bih da Vam prenesem zahvalnost, mojih roditelja ali i moju lično što ste na vrlo profesionalan način uradili svoj posao i na taj način dokazali da pored stručnosti i profesionalizma u Srbiji još uvek vlada humanost i briga za onoga kome je pomoć potrebna.“

U drugom pismu, ćerka gospode koja je lečena na odeljenju Službe pneumoftziologije, uz zahvalnost osoblju cele ustanove, pored ostalog, poručuje:

„Negativni glasovi se najbrže šire... eto ja ću biti još brža, ali sa pozitivnim i to dobrim razlogom, jer imam poredjenje i uslove rada zemlje u kojoj živim, kao i zemlje u kojoj sam odrasla. Kompetentna i brza, dobro organizovana medicinska dijagnostika, terapija, ljubaznost, neposrednost, kao i osmeh na licu i blag ton sa pacijentom od starne doktora kao i medicinskih sestara (ako smo objektivni, iziskuje puno energije)... jedno veliko Hvala, kompliment, jer to nije standard u Srbiji“.

Rekreacija u Petrovcu

Sindikata medicinskih sestara i tehničara je i ove godine organizovao preventivno-rekreativni odmor u Petrovcu u Crnoj Gori o trošku Sindikata. Na rekreacije je išlo 68-oro članova, a predsednica Sindikata Mirjana Rakić kaže da je raspoloženje i druženje bilo odlično, čemu je doprinela i izuzetna organizacija turističke agencije. - Nadam se da su bar za kratko vreme zaboravili svoju svakodnevicu i težak i odgovoran rad naše profesije, rekla je Mirjana Rakić.

Novi Sindikat u Vrujcima

Početkom juna meseca, tačnije, od 4. juna do 9. juna 2012. godine održane su 11 Sportske igre Novog sindikata zdravstva Srbije. Na 11. sportskim igrama pored dobre atmosfere koja je vladala među učesnicama, naša sindikalna organizacija je osvojila tri medalje.

Povratak u Čanj

U drugoj polovini juna u Čanju su održani 17. Sportski susreti zdravstvenih radnika Srbije, u organizaciji Sindikata zaposlenih u zdravstvu i socijalnoj zaštiti. Iz Valjeva je tom tradicionalnom susretu prisustvovalo 55-oro učesnika, od kojih je 40-oro iz Bolnice, desetoro iz Doma zdravlja i petoro iz Apotekarske ustanove. U nadmetanju sa kolegama iz cele Srbije, Valjevci su osvojili drugo mesto u malom fudbalu i rukometu, dok su u takmičenjima u šahu i bacanju pikada zauzeli treće mesto. I ove godine je na prvom mestu svima bilo dobro druženje, tako da su utisci jako pozitivni, posebno nakon lošeg iskustva koje su prošle godine imali na Krfu. Kako su i tada naglasili, Čanj je ipak nezamenljivo mesto, tako da se tradicija u organizaciji sportskih susreta više neće prekidati.

ZdrAVSTVENIK pripremili:
PR agencija PRISTUP – PR služba ZC Valjevo
Dejana Ješić, Branko Petrović
IT služba ZC Valjevo – Nikola Petrović
Pozivamo Vas da nas obavestavate i pišete za naše glasilo

www.zcvaljevo.rs; Tel.: 295 372; pr@zcvaljevo.com
Zdravstveni centar Valjevo; Sindelićeva 62
14000 Valjevo